

Ս Փ Յ Ո Ւ Թ Ո Ւ Մ

ԿԱԼՎԱՐԵ-ՀԵՑՈՑ ՍՈՒՐԲ ՆԱԶԱՐԵԹ ԵԿԵՂԵՑՈՒ 250-ԾՄՑԱԿԻ ՏՈՆԱԿԱՏԱՐՈՒԹ-ՑՈՒՆԸ

Արտահայաստանի մեր ժողովրդի գոյության դարավոր և հիմնական ազդակը հանդիսացեր է Հայաստանյաց Առաքելական Ս. Եկեղեցին, որոն հայությունը կապված է անքակտելի զայցումներով։ Հոն, ուր հայը լսեր է հայ քահանային Շայր մերս-ը, հոն, ուր հայու հոգիին մեջ հնչեր է Հայաստանյաց Եկեղեցվո զանգակներում աղոթահունչ զողանշը, հոն, ուր հայը ներծծեր է խոնակի անուշաբույր ծովմը, կարողացեր է պահել իր ազգային ինքնուրույնությունը, հետևաբար և հավաքական գոյությունը իրեւ այդպիսին։ Այդ է պատճառը, որ հայ ժողովուրդը քաղաքական, տնտեսական, ընկերային ամենադժվար պայմաններու մեջ իսկ, ի գին նյութական և բարոյական մեծ գոհություններու, շիներ է իր ազգային Եկեղեցին՝ իր հոգեկան պահանջներում գոհացում տալու և իր ազգային գոյությունը պահպանելու համար։ Տառապանքներում ամենեն դառնը ձաշակած հայ ժողովրդին համար «Եկեղեցին Հայկական նախահանգիստ մէ խաղող», հետո նախանձի և քինախնդրության հոսանքներին։ անոր գրկին մեջ հայը ինքինք կզար շատ մոտ Աստուծու։

Այս տարի վերջացավ Կալկաթայի հայոց Ս. Նազարեթ Եկեղեցվո հիմնադրության 250-ամյակը։ Ամբողջ երկու և կես դար այս մեծ հաստատությունը հոգմոր սնունդ է մատակարարեց Կալկաթայի հայության։

Ս. Նազարեթ Եկեղեցին Կալկաթայի քրիստոնեական առաջին Եկեղեցին է, կառուցված 1707-ին և կնկատվի ամենահարուստ համայնքային Եկեղեցին ամբողջ Արևելքի մեջ։ Հայ ժողովրդին պատիվ բերող բարեսիրական մեծ հաստատություն մըն է այս, որուն նրովական օժանդակության շնորհիվ, ամբողջ 136 տարիներ, առանց ընդհատման կանգուն է մնացեր Կալկաթայի հայոց Մարդասիրական Ճեմարանը, որուն գրասեղաններում առջև դաստիարակվեր են հազարավոր հայ պատանիներ անցյալին մեջ և տակավին կդաստիարակվին այսօր։

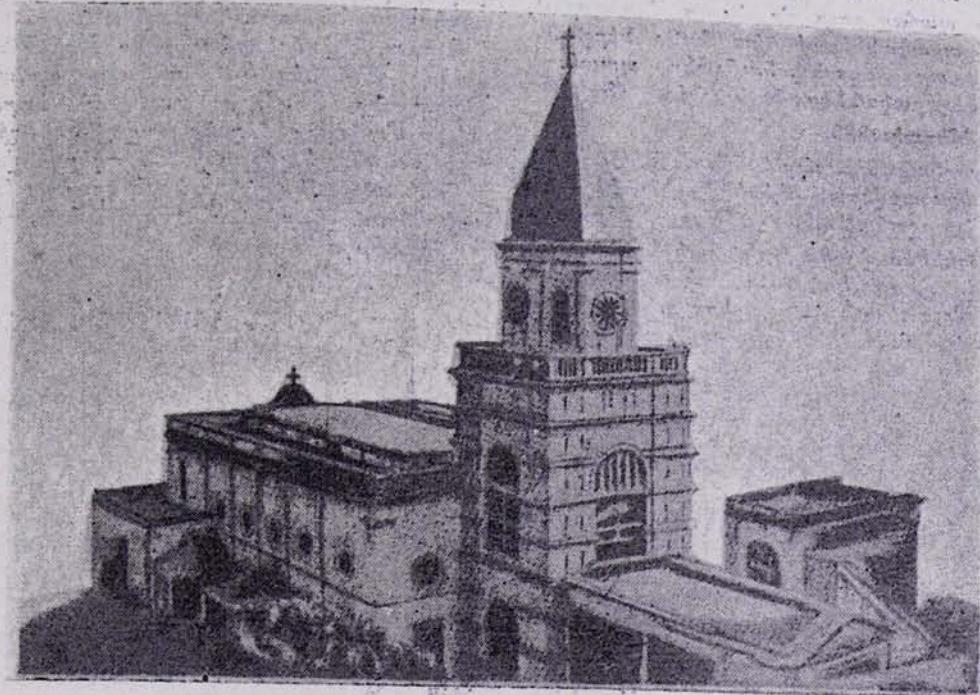
Այժմ Եկեղեցվո ամսական 25 000 ուուպիի հասնող եկամուտին մեկ մասը կհատկացվի կալկաթահայ չգրավորներու, իսկ մնացյալը՝ Մարդասիրական Ճեմարանին և այլ բարեսիրական նպատակներու համար։

Ս. Նազարեթ Եկեղեցին իր ամբողջ հարբատությունը կպարտի այս աղնվահոգի, վեհանձն ու Եկեղեցական մեծահարուստներուն, որոնք իրենց կենդանության ժամանակակից ամբողջ իրենց աշխատանքը ու հետմահու բոլոր իրենց հարստությունը տրամադրեր են՝ նյութապես ու բարոյապես զորացնելու համար կրոնական այս հաստատությունը։

Թեև պայմանները փոխված են այսօր, սակայն Կալկաթայի հայության զգացումը մնացած է անփոփոխ հանդեպ իր դարավոր Եկեղեցին։ Կուսակցական վեճերե ու կոփեներե հեռու այս հեռավոր քաղաքի հայ բնակչության կարևոր մեկ մասը ամեն կի-

րակի կփութա դեպի իր տոքը ամաճարը, կղողանչեն զանգակները Հայ եկեղեցվո ու պատարագի քառաձայն երգեցությունը կհնչե հավատացյալներու հոգին մեջ նախանձելի հայ գաղութ... Միջին Արևելի աղքային-եկեղեցական կյանքի անհաճելի մթնոլորտեն եկած անձ մը ըլլալով, իսկապես կնախանձիմ այս փոքր գաղութի համերաշխ կյանքին:

Հոգիներուն խաղաղության ամար Պատարգիչն էր Տ. Պողոս քահանա Պետրոսյան: Եկեղեցվո հիմնադրության պաշտոնական տոնակատարությունը տեղի ունեցավ նույն օրը, կեսօրին եսք ժամը 4-ին: Եկեղեցական արարողություններուն ներկա գտնվեցան Բնենդալյան նահանգի կառավարությի նորին Վահամայի լություն օրիորդ Պաղմաջա նայու, տարբեր հարանվանությանց պատկա-

ԿՈԼԿԱԹԱՅԻ ՀԱՅՈՑ Ս. ՆԱԶԱՐԵԹ ԵԿԵՂԵՑԻՆ

Տեղին է այստեղ ճշտել, որ կալկաթայի Ս. Նազարեթ եկեղեցվո պատվարեր դիմքը նույնիսկ հաշու օտարներու, կպարտինք ժողովրդի բոլորի խաղը ունեցած համապրակցության և իրարհասկացողության եկեղեցականներու և եկեղեցվո վարչության հետ: Ամբողջությամբ Կալկաթայի հայությունը կապված է Ս. Էջմիածնին և անոր արժանընտիր Գահակալին՝ ամենախորունկ զգացումներով:

Կիրակի, 1957 թվականի նոյեմբեր 24-ին, քեզ կերպով տոնախմբվեցավ Կալկաթայի հայոց Ս. Նազարեթ եկեղեցվո հիմնադրության 250-ամյակը:

Առավոտյան, հավարտ սուրբ պատարագի, հոգեհանգստյան պաշտոն կատարի եկեղեցվո հանգուցյալ բարերարներուն

նող բարձրաստիճան եկեղեցականներ, պետական անձնավորություններ և տարբեր երկրներու պետական ներկայացուցիչներ:

Արարողությունները սկսան «Աւրամի լեռ» շարականով, զոր երգեց ծեմարանի շրջանավարտներին տաղանդավոր մեներգիչ, երիտասարդ Ալբերտ Խաչեսարյան, որուն հնչել ձայնին քալցը ելեէջները հուզումով լիցուցին ներկաներու սրտերը: Երգիշին կընկերակցեր երգեհոնի վրա գպրաց դասի ղեկավար, զաշնակահարուհի օրիորդ Վիվիեն Ալեքսյան, որուն կպարտինք երգեցողության հաջողությունը:

Դպրաց դասը հաջորդաբար երգեց «Սուրբ Սուրբ»-ը, «Մարմին Տէրունական»-ը, «Ամէն: Հայր Սուրբ»-ը, «Հայր մեր»-ը և «Էջ Միջինն ի Հօրէ»-ն: Առաջին շրութ երգեցան քառաձայն, զեկավարությամբ գպրապետուհի օրիորդ Վիվիեն Ալեքսյանի: Մե-

ներգի բաժինները մեծ հաջողությամբ կատարեցին տիկին Չոյս Գրիգորյան, օրիորդ Վիլիեն Ալեքսյան, պարոններ Ալբերտ Խաչեսարյան, Արգար Մինասյան և Շահեն Մովսեսյան:

Երգչախոսմբը և մեներգողները սփանչացման արտահայտություններ խլեցին առանց բացառության բոլոր ներկաներնեն: Անգամ մը ևս օտար այս ափերուն վրա իր գոյությունը պահող բուռ մը հայեր մեր սրբաձան շարականներով հիացմունք ներշնչեցին օտար հարանվաննությանց պատկանող եկեղեցականներուն, նույնիսկ հնդիկին ու մահմեդականին:

Պաշտոնական արարողություններն ետք, որոնք կատարվեցան եկեղեցվո մեջ, ներկաները հյուրասիրվեցան զովացուցիչներով և անուշեղեններով եկեղեցվո բակին մեջ: Եկեղեցվո վարչության անունով տիար Գրիգոր Հարությունյան շնորհակալություն հայտնեց նորին Վսեմափայլություն կառա-

վարչուհին և օտար հյուրերուն, որոնք իրենց ներկայությամբ պատված էին Հայեկեղեցին և հայ համայնքը:

Ս. Նազարեթ եկեղեցվո հիմնադրության 250-ամյա տոնակատարության առթիվ եկեղեցվո վարչությունը և հոգևոր հովիվները ստացած են բազմաթիվ հեռագիրներ և նամակներ, որոնցմբ հիշենք մանավանդ Վեհափառ Հայրապետի և Երոսաղեմի հայոց պարտիարք ամենապատիվ S. Տիրան արքեպիսկոպոս Ներսոյանի գրությունները:

Այս առթիվ կշնորհավորենք Կալկաթայի հոգևոր հովիվներ S. Արամայիս քահանա Միրզայանը, S. Պողոս քահանա Պետրոսյանը, Մադրասի հոգևոր հովիվ S. Եղիազար քահանա Քեշիշյանը և եկեղեցվո վարչության անդամները, որոնց արարած աշխատանքներուն շնորհիվ Ս. Նազարեթ եկեղեցվո հիմնարկության 250-ամյակը անցավ մեծ հաջողությամբ:

ԱՍԱՏՈՒՐ ԳՅՈՒԶԵԼՅԱՆ

